Mehmet Çelik ve Ona Benzer Cahil, Yalancı Profesörlerin Hâl-i Pürmelâli

Bu gece canlı yayınlanan bir programdan haberdar oldum ve dinlediklerim beni hayrete düşürdü. Muasır Mutezile'den Prof. Dr. Mehmet Çelik yine Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine karşı saldırıya geçmiş yalancı dolmalarını yuvarlıyordu. Eski Mu'tezile yalan söylemiyor, yalanı çok büyük bir suç olarak görüyorlar, yalan söyleyeni el-menziletu beyne'l-menzileteyn'de (yani islam ile küfür arasında ayrı bir konumda) görüyorlardı. Muasırları ise sünneti tahrif gayesi uğrunda sanki her şeyi mubah sayıyorlar! Mehmet Çelik'i daha önce de dinlemiş ve böylesi bir cahilin bile profesör rütbesi alabildiği bir mekân ve zamanı kıyamet alametlerinden biri olarak düşünmüştüm. Lakin yalancılık ve sahtekârlık yapmasını bir türlü kabul edemiyorum.

Bahsi geçen programdan hatırımda kalan iddialarına cevapları kısaca zikretmeye çalışacağım.

1- Hadislerin Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'den 150 Sene Sonra Yazıldığını İddia Ederek Hadislere Güveni Sarsmak İstemesi

Daha önce birçok açıdan cevap verilmiş olmasına rağmen hadislerin Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'den 150 sonra yazılmaya başladığı şeklindeki, sünnet inkârcılarının klasik şüphelerini yeniden dillendirdi.

Bu konuda sünnet müdafaasına dair bütün eserlerde doyurucu bilgiler bulunmaktadır. Bu konuda ayrıntıyı ilgili eserlere bırakarak sadece A'zami'nin türkçe'ye: "İlk Devir Hadis Edebiyatı" adıyla tercüme edilen "Dirasat Fi Hadisi'n-Nebevî" adlı çalışmasına işaret etmekle ve Asr-ı Nebevî'de hadis yazılmasını ispat eden bir rivayet zikretmekle yetineceğim:

Abdullah b. Amr radıyallahu anhuma'dan: "Ezberleme isteği ile Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem'den işitmiş olduğum her şeyi yazardım. Kureyş beni bundan men' ederek: "Sen, Allah Rasûlü'nden işitmiş olduğun her şeyi yazıyorsun. Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve

sellem bir beşerdir. Öfkeli halde iken de konuşur" dediler, ben de yazmayı bıraktım. Sonra bunu Allah Rasûlüne anlattım. Buyurdu ki: "**Yaz, nefsim elinde olana yemîn ederim ki, benden hakkın dışında hiç bir şey çıkmaz.**" Bunu Ahmed (2/162) ve Ebu Davud (3646) sahih bir isnad ile rivayet etmişlerdir.

2- Hadis Rivayet Eden Ravilerin Tenkidi İşleminin Geç Zamanda Başladığını İddia Etmesi

Hadis kitaplarının müellifleri, özellikle de sünnet düşmanlarını kudurtan İmam Buhari rahimehullah gibi imamların yalnızca kendilerine yetiştikleri hocalarının adalet ve zabtlarını tespit edebildikleri, daha önceki ravilerin ise artık ölmüş olduklarından dolayı onların hallerinin gizli kalmış olduğunu iddia etti ve muhaddislere göre sahih denilen bir hadisin Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'e nispetinin %60 ihtimal taşıdığı şeklinde yeni bir trajikomik iddia yumurtladı.

Muaz b. Cebel radıyallahu anh'den: Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki: "**Sonradan gelen her bir neslin arasından bu ilmi adaletli olanları yüklenip taşır. Bunlar aşırı gidenlerin tahriflerini, batıl ehlinin hırsızlıklarını ve cahillerin yanlış tevillerini bertaraf ederler**." Bu hadisi Şeyh el-Elbani, Mişkatu'l-Mesabih tahkikinde tahric ederek sahih olduğunu belirtmiştir.

Bu hadiste de haber verildiği gibi, tabiin döneminden beri hadis ravilerinin değerlendirmesi yapılmıştır. Mesela Muslim, Sahih'inin mukaddimesinde İbn Abbas ve Ali radıyallahu anhum gibi sahabelerden, İbn Sirin, Şa'bi gibi tabiinden imamların isnad işine ve ravi değerlendirmesine nasıl önem verdiklerini rivayetlerle ispatlamıştır.

Prof.Dr. Mehmet Çelik, en yaygın rical kitaplarından birine baksaydı, hadis ravilerinin değerlendirme işinin tabiin asrında başladığını, sonraki münekkid hafızların, önceki raviler hakkındaki değerlendirmelerini, kendilerinden önceki imamlardan naklederek yaptıklarını görürdü. Kendisinden örnekler zikrettiği İmam Buhari'nin Tarihu'l-Kebir adlı, ravi değerlendirmelerine dair eserine baksaydı bari!

Aç iken doymuş gibi görünmek diye işte buna denir! Prof. titrini de kullanarak “Biliyormuş” gibi görünse de, aslında sadece cehaletini sergilemektedir.

3- Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Adına Hadis Uydurarak Hadislerin Kur’an’a, Akla, Bilime ve Fıtrata Arz Edilmesini Teklif Etmesi

Bütün bu iddialarına rağmen Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem adına uydurulmuş bir yalanı, tekrar Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem adına nispet ederek hadis uyduran kezzablar kafilesine katıldı. Bahsettiği bu hadise göre güya Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: “Benim hadisimi Kur’an’a arz edin, Kur’an’a uymazsa ben söylemiş olsam bile reddedin” buyurmuş! Acaba ravi ve metin tenkitlerinin gerektiği gibi yapılmadığını, dolayısıyle hadis kaynaklarında görülen hadislerin akıl, Kur’an, bilim ve fıtrat süzgecinden geçirilmesi gerektiğini iddia eden Prof.(!) M. Çelik bu hadisi;

a- Hangi hadis kaynağında okumuştur? Zira bu hadisten ancak ne denli hadisler uydurulduğuna ve bunlardaki çelişkilere dair örnek veren ilmî çalışmalarda, uydurma hadis örneği olarak bahsedilmektedir.

b- Bu sözü Kur’an’a arz edip de mi sahih kabul etti ve Nebî sallallahu aleyhi ve sellem’e nispet etti? Hâlbuki Allah Teâlâ: “Rasul size neyi verdiyse onu alın, neden sakındırdıysa onu terk edin” (Haşr 7) buyuruyor. Hadis diye uydurulan bu sözü bu ayet ile nasıl uyumlu hale getirebildi, açıklasın.

c- Eski bir uydurma olan bu söze Mehmet Çelik yeni bir lafız eklemişti: “Ben söylemiş olsam dahi Kur’an’a aykırı ise reddedin”(!) Bu ifadeyi hangi akla arz edip de uygun bulmuştur? Evrensel akıl dediği şey mi kabul ediyor bunu? Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Kur’ân’a aykırı bir söz söyleyecek ve bu sözü reddetmeyi Allah kitabında ihmal edecek de, başkaları nebilerinin sözlerini reddedecek öyle mi? Kur’ân’da önceki peygamberlerin kıssalarını da mı okumamış? Kavimlerinin akla uygun bulmadıkları için nebilerine nasıl

itiraz ettiklerini ve helak olduklarını bilmiyor mu? M. Çelik, “akıl” ile “ahmaklık” arasındaki farkları pek kestiremiyor galiba, ne dersiniz?

4- Sahih ya da Zayıf Ne Varsa Buhârî ve Muslim’e Nispet Ederek Hadis Âlimlerine Güveni Sarsmak İstemesi

Güvenilir hadis kaynaklarına saldırabilmek bir kıssa anlattı ve bu hadisin hem Buhârî hem de Muslim’de bulunduğunu iddia etti. Bundaki gayesi, ümmetin âlimlerinin ittifakıyla sahih kabul edilen kaynaklar bile olsalar Buhârî ve Muslim’de dahi feminizmi yerle bir ettiği için “akla” aykırı gördüğü böylesine bir hadisin bu eserlerde bulunduğunu, dolayısıyla ne kadar güvenilir kaynaklarda geçerse geçsin, hadislere değil, akla itibar edilmesi gerektiğini vurguladı.

Peki ama, bütün bunları bir yalan üzerine bina etmesine ne demeli! Üstüne basa basa Buhârî ve Muslim’e nispet ettiği, fakat ne Buhârî’nin Sahih’inde, ne de Muslim’in sahihinde yer almayan kıssa şu rivayettir:

“Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in gönderdiği bir orduda bulunan birisi hanımına; “Evinden çıkma!” diye tenbihledi. Ordu yola çıkınca, kadının babası hastalandı. Kadın babası için çıkmak üzere izin istemek için Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’e haber gönderdi. Buyurdu ki; **“Allah’tan kork ve kocana itaat et!”** daha sonra kadın; “Babam ölmek üzere” diye haber gönderdi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki; “**Allah’tan kork ve kocana itaat et.”** Daha sonra kadın; “Babam öldü” diye haber gönderdi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki; “**Allah’tan kork ve kocana itaat et. Evinden çıkma.”** Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem kadının babasının cenazesinde bulundu. O’na vahiy geldiğinde yakasında sanki ateş vardı. Adam kabrine konulunca Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ashabından birine buyurdu ki; **“O kadına git ve de ki; “Allah Teala, kocana itaat etmen sebebiyle babanı bağışladı.”**

Evet, bahsettiği kıssa budur ve ne Buhârî’de ne de Muslim’de geçmektedir. Bu kıssayı Enes radıyallahu anh’den; Haris b. Ebi Usame Musned’inde (Bugyetu’l-Bâhis no:499), Abd b. Humeyd (1367) İbn Batta Ahkamu’n-Nisa’da (2/269) Hakîmu’t-Tirmizi Nevadiru’l-Usul’de

(no:790, 791) İbn Hazm el-Muhalla'da (10/333) Taberani Mu'cemu'l-Evsat'ta (1/169) rivayet etmişlerdir.

İbn Hazm, ravileri arasında Yusuf b. Atiyye'nin metruk (rivayetleri terk edilmiş) bir ravi olması sebebiyle sahih olmadığını söylemiştir.

Bahsi geçen hadis kaynaklarının eski ve yeni muhakkikleri de rivayetin şiddetli zayıf olduğunu dipnot olarak düşmüşlerdir. Mesela Taberani'nin isnadını değerlendiren Heysemi, Mecmau'z-Zevaidde (4/313): "İsnadında İsmet b. el-Mutevekkil zayıftır" demiştir. Taberani'nin isnadında ayrıca Zafir b. Suleyman da zayıftır. İhyau Ulumi'd-Din kitabının hadislerini tahkik eden Hafız el-Irakî (1/498): "İsnadı zayıftır" demiştir. Mustafa el-Adevi, Muntehabu Musnedi Abd b. Humeyd ta'likinde "Hadis çok zayıftır, ravilerinden Yusuf b. Atiyye metruktür" demiştir. El-Elbani, İrvau'l-Galil'de (no:2014) "zayıf" demiştir.

Prof. Mehmet Çelik bu hadislerin Buhârî ve Muslim'de yer almadığını bilmiyor ve buna rağmen Buhârî ve Muslim'e iftira ediyorsa bu bir ayıptır, eğer biliyor da iftira ediyorsa daha büyük ayıptır. Her halukarda iftira ve sahtekârlık yapmaktadır! Üstelik o, güvenilmemesi gerektiğini iddia ettiği hadis imamları bu hadisi sahih görmemişlerdir. Aklı değil de, rivayet ilminin kurallarını dikkate alan muhaddislerin sahih olmadığına şahitlik ettikleri bir rivayeti, "sahih" saydıkları iftirası atarak hadis ilimlerini geçersiz sayıp aklı hakem kılmak gerektiğini iddia etmek sünnet düşmanlığı değil de nedir? Evet, onlar sünnete ve sünnet ehline düşmanlık ederler! Çünkü böyle yalancı ve sahtekârlara dünya ehli "profesör" dese de, muhaddisler onlara: "uydurucu, kezzab" hükmü verecekler, beş para etmez iplikleri meydanda olacaktır! Bu yüzden buldukları her fırsatta, dinin ve sünnetin koruyucusu olan hadis ehline böyle saldırıyorlar! Allah yalancı ve sahtekârlara fırsat vermesin!

Prof. Mehmet Çelik'in Buhârî'nin Sahih'ine nispet ederek zikrettiği ve akla aykırı olduğu gerekçesiyle inkâr ettiği diğer bir hadis de şu: "**Şayet bir kimsenin bir kimseye secde etmesini emredecek olsaydım, kadının kocasına secde etmesini emrederdim.**"

Yine bu hadis de ne Buhârî'nin Sahih'inde, ne de Muslim'in Sahih'inde yer almaktadır! Buhârî ve Muslim'in sahihlerinde yer almasa

da, bu hadis birçok tarikten sabit olmuş, sahih ve mütevatir (yani ancak kasıtlı bir münafık veya bir kâfirin inkâr edebileceği) bir hadistir:

1- **Muaz radıyallahu anh'den**: Ahmed (4/381, 5/227, 228) İbn Ebi Şeybe (2/261, 3/557) Hakim (4/190) Taberani (20/52, 175) Bezzar (10/73, 226) Buhari Tarihu'l-Kebir (5/208, 9/28, 20/52) İbn Ebi'd-Dunya en-Nafaka (535) Beyhaki (7/292) İbni Hibban (9/479) Abdurrazzak (11/301) Mamer Cami (3/421) İbni Mace (1853) Musnedu'ş-Şaşi (1262) Mecmauz Zevaid (4/309) Elbani Sahihu'l-Cami (5295)

2- **Burayde radıyallahu anh'den**: Hakim (4/190) Darimi (1505) İbnu'l-A'rabi, el-Kubl ve'l-Muanaka (43)

3- **Sa'lebe b. Ebi Malik'ten**: Ebu Nuaym Delail (282) Acurri eş-Şeria (1074)

4- **Aişe radıyallahu anha'dan**: Ahmed (6/76) İbn Mace (1852) İbn Ebi Şeybe (3/558) İbn Bişran Emali (1378) Acurri eş-Şeria (1073) İbn Ebi'd-Dunya en-Nafaka (538) Deylemi (5038) Busayri İthaf (3203, 3828) Mecmau'z-Zevaid (4/310)

5- **Selman radıyallahu anh'den**: Ebu Nuaym Tarihu İsbehan (1/235)

6- **Cabir radıyallahu anh'den**: İbn Ebi Şeybe (3/558) Abd b. Humeyd (1051) Beyhaki Delail (6/146) Bezzar Keşfu'l-Estar (2452)

7- **Zeyd b. Erkam radıyallahu anh'den**: Bezzar (10/226) Taberani (5/208) İbn Ebi Sabit, Cüz (el yazma no:142) İbn Ebi'd-Dunya en-Nafaka (540)

8- **Ya'la b. Murre radıyallahu anh'den**: Ebu Nuaym Delailu'n-Nubuvve (284)

9-**Suheyb radıyallahu anh'den**: Bezzar, Taberani (8/31) İbn Ebi'd-Dunya en-Nafaka (536)

10- **İbn Abbas radıyallahu anhuma'dan**: Bezzar (Keşfu'l-Estar 1467) Taberani (11/356) Ziyau'l-Makdisi el-Muhtare (12/338) İbn Ebi'd-Dunya en-Nafaka (539)

11- **İbn Mes'ud radıyallahu anh'den**: Taberani Evsat (9/81) İsmail el-Ebehani Delailu'n-Nubuvve (135)

12- **İsmet radıyallahu anh'd**en: Taberani (17/183)

13- **Ensar'dan bir sahabeden**: Haris b. Ebi Usame Musned (498)

14- **Suraka b. Malik radıyallahu anh'den**: Taberani (7/129) İbn Ebi'd-Dunya en-Nafaka (537)

15- **Ebu Umame radıyallahu anh'den**: Ebu'l-Kasım es-Semerkandi Ma Kurribe Senedihi (no:17) Ebu Hafs el-Kettani Cüz, (el yazma no:55)

16- **Gaylan b. Seleme radıyallahu anh'den**: Taberani (18/263) Ebu Nuaym Delail (285)

17- Ebu Hureyre radıyallahu anh'den: Abdulhak İşbili Ahkam (4/294) Bezzar (2/402) İbn Hibban (4162) **Ebu Hureyre radıyallahu anh'den diğer bir rivayet yoluyla**; İbn Adiy (3/278) İbn Hibban (9/470) Hakim (2/206, 4/189) Tirmizi (1159) İbnu'l-Munzir el-Evsat (7557) İbn Bişran Emali (914) Ebu Bekr el-Meragi Meşyeha (s.396) Beyhaki (7/291) Bezzar (14/340, 15/219) İbn Ebi'd-Dunya en-Nafaka (534)

18- Enes b. Malik radıyallahu anh'den; Ahmed (3/158) Nesai Sunenu'l-Kubra (5/363) Ziyau'l-Makdisi el-Muhtare (5/265, 6/130, 131) Bezzar (13/93) Ebu Nuaym Delail (276, 287) Ebu Musa el-Medini Munteha Ragbati's-Samiin (88) İbn Ebi'd-Dunya en-Nafaka (527) * **Enes b. Malik radıyallahu anhden diğer bir rivayet yoluyla**: İbni Hibban (9/470) Ziya Muhtare (1895) Ahmed (3/158) Taberani (9/82) Bezzar (9/199) Ebu Nuaym Delail (277) Mecmauz Zevaid (9/7) Cemül Fevaid (4291)

19- Hasen el-Basri rahimehullah'tan Mürsel olarak: Beyhaki Şuab (6/419) Dulabi Zürriyetu't-Tahira (75, 76) Busayriİthaf (3203)

20- Abdullah b. Ebi Evfa radıyallahu anh'den: İbn Hibban (9/479) Ziyau'l-Makdisi el-Muhtare (13/124) İbn Mace (1853) Ahmed (4/381) Yahya b. Muhammed b. Sâ'ad, Musnedu İbn Ebi Evfâ (no:4, 5) eş-Şaşi, Musned (1332) İbnu'l-Munzir el-Evsat (7558) İbn Ebi'd-Dunya en-Nafaka (541) Beyhaki (7/292) Beyhaki Delail (6/159) Ebu Nuaym Delail (276)

21- Kays b. Sa'd radıyallahu anh'den: Ebu Davud (2140) Hakim (2/204) Taberani (18/352) Bezzar (9/199) Saduddin en-Ne'âl Meşyeha (s.102) Beyhaki (7/291)

Evet, bu hadis hiçbir akıl sahibinin inkâr edemeyeceği kadar çok rivayet yolundan gelmiş sahih bir hadistir. Mehmet Çelik bu hadisi aklıyla reddediyorsa, Şeytan da böyle bir fasit akledişi sebebiyle Adem aleyhi's-selâm'a secdeyi reddetmişti! Lakin Yusuf aleyhi's-selâm'ın kardeşleri, Yusuf aleyhi's-selâm'a secde etmeyi reddetmediler: "**Ebeveynini kendi makamına çıkarıp oturtmuş, onlar da onun önünde secdeye kapanmışlardı. Yûsuf şöyle demişti: "Ey babam! (Bu secde), daha önceki rüyamın tevilidir. Rabbim onu, (şimdi) gerçekleştirdi**." (Yusuf 100) Acaba Mehmet Çelik; "Yusuf aleyhi's-selâm'ın kardeşlerinin elinde Yusuf'un rüyasını arz edip reddecek Kur'an gibi kitapları yoktu" mu diyecek, yoksa, onların "aklı yoktu" mu diyecek?!

Yine Mehmet Çelik, kadınların hamama gitmesini yasaklayan hadisleri de Buhari'nin sahihine nispet ederek zikretti ve Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem döneminde Medine'de hamam bulunmadığı gerekçesiyle bu hadislerin uydurma olduğunu iddia etti.

Bu tavrıyla helvadan put yapıp sonra onu yiyenlere benziyor! Buhari'de geçtiği yalanını söyleyerek bahsettiği hadislerin metinlerini de ya hiç okumamış, yahut da bilmeyenleri gafil avlamak istiyor! Söz konusu hadisler ve kaynakları şu şekilde:

1- Aişe radıyallahu anha'dan: "Aişe radıyallahu anha'nın yanına

hamama giren kadınlar gelince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etti:"**Herhangi bir kadın evinin dışında dış elbisesini (çarşafını) çıkarırsa Allah Azze ve Celle onun üzerinden hıfzu himayesini kaldırır**."

Hadis sahih olup kaynakları şu şekildedir: Ahmed (6/41, 173, 198, 267) Ebu Davud (4010) Ebu Davud Tayalisi (1518) Tirmizi (2803) İbni Mace (3750) Darimi (2651) İshak b. Rahuye (3/915) Beyhaki Şuab (6/157) Hakim (4/321) Taberani Evsat (5/84, 7/100) Ebu Ya'la (8/139) Nuaym b. Hammad Fiten (2/620) Hatib Tarih (3/58) Hatib Muvaddahu Evham (1/357) Abdurrezzak (1/294)

2- Saib rahimehullah anlatıyor: "Bazı kadınlar Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in eşi Ummu Seleme radıyallahu anha'nın yanına girdiler. Onlara: "Sizler kimlersiniz?" diye sordu. Dediler ki: "Humus'luyuz." Umm Seleme radıyallahu anha: "Şu hamamları olan yerin halkı mısınız?" dedi. Onlar: "Bir sakıncası mı var?" dediler. Umm Seleme radıyallahu anha da dedi ki: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: "**Herhangi bir kadın, elbisesini evi dışında çıkarırsa, Allah onun perdesini parçalar**"

İsnadı hasen olup kaynakları şu şekildedir: Hakim (4/321) Ahmed (6/301) Ebu Ya'la (12/460) Taberani (23/314, 402) Beyhaki Şuab (6/158)

3- Cabir radıyallahu anh'den: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "**Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimse hanımını hamama sokmasın. Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimse hamama peştemalsiz girmesin. Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimse üzerinde içki içilen sofraya oturmasın**."

İsnadı sahih olup kaynakları şu şekildedir: Hakim (4/320) Tirmizi (2801) Ahmed (3/339) Ebu Ya'la (3/435) Taberani Evsat (1/212, 2/194, 3/69, 8/141) Beyhaki Şuab (5/12)

Daha başka rivayet yolları bulunsa da en kuvvetli tarikleri bunlardır ve yeterlidir. Görüldüğü gibi bu hadisi ne Buhari ne de Muslim rivayet etmemişlerdir. Onlar rivayet etmese de hadis sahihtir. Hadisçilerin rivayet ve ravileri değerlendirme kriterleri yanında tarihçilerin haberleri değerlendirme kriterlerinin adı bile olamazken, hassas kriterlerden geçerek sabit olmuş rivayetleri, ne idüğü belirsiz tarih vesikalarına arz ederek reddetmek hangi akla, hangi bilime sığar?

İnşaallah yakında piyasaya çıkarmayı arzuladığımız Sünnet Müdafaası ve İttiba Tevhidi adlı çalışmamda sünnet inkarına dair ayrıntılı ve genel olarak reddiye verilmiştir. Bu sebeple birçok ayrıntıya burada girmiyorum. Allah Azze ve Celle'den hak üzerinde sebat dileriz.

Ebu Muaz el-Çubukâbâdî